

РЕШЕНИЕ

№ 48

гр. Чирпан, 27.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЧИРПАН, СЪСТАВ II, в публично заседание на двадесет и пети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Тихомир К. Колев

при участието на секретаря Донка Д. Василева
като разгледа докладваното от Тихомир К. Колев Гражданско дело №
20235540100654 по описа за 2023 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Предявени са обективно съединени иски с правно основание чл. 344 ал. 1, т.1 и т. 3 от КТ във вр. с чл.225, ал.1 от КТ.

Ищецът изнася в ИМ, че на 08.03.2023 г. между страните бил сключен трудов договор № 047/08.03.2023 г. , на основание чл. 230, ал. 1, вр. чл. 68 ал. 1 т 1 от КТ - за неопределено време. Със Заповед № 051/19.04.2023 г. Работодателят -ответник е наложил на ищцата дисциплинарно наказание „уволнение“, с което е прекратил трудовото й правоотношение. Причина за това била неявяване на работа за два последователни работни дни на 10.04 и 11.04.2023 г, поради неспазване на изискванията на чл. 193 от КТ. Съгласно същата заповед, тя била връчена на работника на 22.08.2023 г. Установеното в цитираната Заповед не отговаряло на истината. Действителната фактическа обстановка била следната:

На 10.04.2023 г.ищцата отишла на работа. В стаята си е била с Г-жа М. Н., която била счетоводител в общината. Последната заявила на Т., че днес бил последния й работен ден. Т. попитала как така днес ще работи за последно и защо това е така. Н. й казала, че не знае. Поради това Т. отишла при началник отдел "Екология" в общината на име Радина. Радина, чиято фамилия не знаела също заявила на Т., че днес ще работи за последно, но не знаела защо. Казала й да си тръгва и ще й се обадят, за да й върнат трудовата книжка. Поради това, че двете служителки в общината заявили на Т., че повече няма да работи и я отпратили вкъщи, тя си тръгнала.

Излага още, че около началото на м. Август 2023г., Т. отишла до бюро по труда в града, за да се запише, като търсеща работа. От там й казали, че това не е възможно, тъй

като била дисциплинарно уволнена от предишната работа в Общината. Така ищцата разбрала за уволнението си.

На 22.08.2023 г. отишла в общината, където ѝ връчили заповедта, за което се подписала. Обръща внимание, че в последното изречение Т. била записала, че на 11.04.2023 г. не са ѝ поискани обяснения. На същата дата ѝ върнали и трудовата книжка.

Поради горното счита, че атакуваната Заповед била в разрез с императивните разпоредбите на закона и реалната фактическа обстановка. Като такава тя била незаконосъобразна, тъй като при издаването ѝ били допуснати съществени процесуални и материални нарушения. Заповедта била незаконна и по същество, тъй като ищцата не била извършвала вменените ѝ в заповедта за уволнение нарушения на трудовата дисциплина.

Съгласно чл. 193, ал.1 КТ преди налагане на дисциплинарното наказание, работодателят бил длъжен да изслуша работника или служителя или да приеме писмените му обяснения и да събере и оцени посочените доказателства.

В тази връзка, не отговаряло на истината, отразеното в заповедта, че били поискани обяснения от г-жа Т.. Ищцата изобщо не била изслушвана, нито са и били поискани каквито и да е обяснения по съответния ред. Не било вярно и това, че ищцата не се е явила на работа на 10.04.2023 г. Видно от заповедта е, че била връчена на 19.04.2023 г., което се опровергавало с написаното от ищцата като дата на връчване на заповедта.

Поради оставянето си без работа и по-точно незаконното си уволнение, ищцата била претърпяла вреди, изразяващи се в липса на трудови доходи -пропуснати ползи. Ищцата имала право на обезщетение от работодателя в размер на brutното ѝ трудово възнаграждение за времето, през което е останала без работа поради незаконното уволнение.

Моли съда, да постанови решение, с което на основание чл. 344, ал. 1 от КТ, да отмени заповед Заповед № 051/19.04.2023 г. като незаконосъобразна и да признае уволнението за незаконно. Да осъди ответника да ѝ заплати обезщетение в размер на brutното ѝ трудово възнаграждение за времето, през което е останала без работа от 10.04.2023 г. до момента на исковата молба 08.09.2023 г. , поради уволнението, при brutно трудово възнаграждение за последния месец в размер на 780 лева, ведно със законната лихва от датата на завеждане на иска до окончателното изплащане на сумата;

Претендира ответника да заплати и направените разноски.

В законоустановения срок е постъпил отговор от ответната страна, О., с управление: гр .Чирпан, пл."Съединение" № 1, с ЕИК 000818086, представлявано от председателя **, ВРИД кмет на О., съгласно Решение №729/18.09.2023г. на ОбС Чирпан, с която молят съда, исковата молба да бъде отхвърлена изцяло като недопустима и неоснователна и излагат подробни съображения.

От събраните по делото писмени доказателства, преценени по отделно и в тяхната съвкупност и от становището на страните, съдът приема за установена следната **фактическа обстановка:**

Предявените от ищеца искове намират правно основание в чл. 357, ал. 1 във вр. с чл.

344 ал. 1 т.1 и т. 3 от КТ във вр. с чл.225, ал.1 от КТ..

От представената и приложена по делото Заповед № 051/ 19.04. 2023 г. действително се установява, че е бил прекратен трудов договор № 047/ 08. 03. 2023г., сключен с ищеца Н. Н. Т. на длъжност „технически сътрудник“, считано от 09. 09. 2023г. включително и О., за което на ищеца е била връчена Заповед № 051/19.04.2023г. - дисциплинарно уволнение . Тези факти не следва да се доказват в хода на процеса. От тези писмени доказателства се определя активната и пасивна легитимация на страните по настоящото производство. В трудов договор № 047/ 08. 03. 2023г.изрично договарящите се страни са посочили, че основното месечно трудово правоотношение на ищцата възлиза на 780,00 лв. В мотивите на Заповед № 051/ 19.04. 2023 г. работодателят изрично е отбелязъл, че дисциплинарното наказание уволнение се налага за дето ищцата не се е явила на работа на дати 10. И 11 април 2023 г. Лаконично в посочената по- горе Заповед № 051/ 19.04.2023 г. е отбелязано, че са поискани обяснения от лицето, т.е. ищцата Н. Т., но последната не представила писмени обяснения.

По делото не са представени доказателства, от които да е видно по какъв начин е поканена служителката да даде обяснения във връзка с вмененото ѝ нарушение на трудовата дисциплина.

Предвид разпределената доказателствена тежест съдът намира за основателно възражението на ищцата за нарушаване на дисциплинарната процедура за изискване на писмени обяснения по чл. 193 КТ . Съгласно константната съдебна практика (включително, формираната по реда на чл. 290 от ГПК практика на ВКС- пр. решението по гр. дело № 985 по описа за 2011 г. на IV ГО, Решение № 96 ОТ 22.07.2019 Г. ПО ГР. Д. № 2116/2018 Г., Г. К., III Г. О. НА ВКС) в изпълнение на задължението си по чл. 193, ал. 1 КТ, работодателят следва да поиска от работника или служителя да даде устни или писмени обяснения, като му предостави разумен срок за това преди налагане на дисциплинарното наказание. Това искане може да бъде направено от работодателя устно или писмено. Когато искането е направено устно, то следва да е било направено по начин, че да бъде възприето от работника или служителя. Когато искането е писмено, то следва да се връчи на работника или служителя - лично, или чрез пощенска услуга, или по всеки друг начин, допустим съобразно общите правила, уредени в глава шеста, раздел първи на ГПК - на адрес, посочен от работника или служителя. Съгласно разпоредбата на чл. 193, ал. 2 КТ, когато работодателят предварително не е изслушал работника или служителя или не е приел писмените му обяснения, или изобщо не му е поискал обяснения, съдът отменя дисциплинарното наказание, без да разглежда спора по същество. Според разпоредбата на чл. 193, ал. 3 КТ, разпоредбата на чл. 193, ал. 2 КТ не се прилага, когато обясненията на работника или служителя не са били изслушани или дадени по негова вина. Трайна и последователна е практиката на съдилищата, че осъществяването на процедурата по даване на обяснения е гаранция за спазването правото на защита на работника или служителя в дисциплинарното производство. На по-слабата икономически страна трябва да бъде указано по ясен и разбираем начин какви нарушения на трудовата дисциплина са ѝ вменени, за да може да се

защити по всяко едно от тях и да ѝ се предостави възможността да изложи своите съображения и доводи /решение № 124 от 23.06.2020 г. по гр. д. № 3709/2019 г. по описа на ВКС, IV г. о., решение № 198/02.10.2019 г. по гр. д. № 1480/2019 г. по описа на ВКС, IV г. о. /. Едва когато работодателят е предоставил по ефективен начин възможност на работника или служителя да упражни правото си да даде обяснения, той може да упражни работодателската си власт и да наложи дисциплинарно наказание, в случай, че намери, че са налице основанията за това. Идеята на законодателя /арг. от чл. 193, ал. 3 КТ/ е да се гарантира правото на защита на работника или служителя, като само от неговата воля зависи дали да се възползва от правото си да даде обяснения или не. Поради това и ВКС неотлъчно приема, че искането за даване на обяснения за констатираното дисциплинарно нарушение не е формален акт, а е въведено е с оглед осигуряване възможност на защита на работника и същевременно - с оглед възможност на работодателя да прецени всички обстоятелства, свързани с констатираното дисциплинарно нарушение. Взаимоотношението работодател - работник е двустранно и предпоставя добросъвестно поведение и от двете страни /решение № 6 от 06.02.2020 г. по гр. д. № 1912/2019 по описа на ВКС, III г. о. /. Неспазването на предвидената процедура по даване на обяснения води до незаконосъобразност на издадената заповед, с която се налага дисциплинарно наказание. Нещо повече изисква се от работодателя, който разполага с дисциплинарната власт, да предостави на работника или служителя ефективна възможност да се запознае с вменените му нарушения и да изложи обосновани обяснения във връзка с тях, т. е. работникът или служителят не трябва да е поставен в по-неблагоприятно положение от работодателя и процедурата по чл. 193 КТ да се превръща само във формален елемент от дисциплинарното производство. Искането за даване на обяснения за констатираното дисциплинарно нарушение не е формален акт, а е въведено с оглед осигуряване възможност на защита на работника и същевременно - с оглед възможност на работодателя да прецени всички обстоятелства, свързани с констатираното дисциплинарно нарушение. Дали на работника е предоставена реална възможност да даде обяснения за нарушението се преценява с оглед обстоятелствата на всеки конкретен случай. Безспорно, когато исканите обяснения са относно обстоятелства - действия или бездействия на работника са от сравнително отдалечен период от време или налагат работникът да извърши определени справки, проверка на документи и пр., срокът за обяснения трябва да е съобразен с реалните възможности на работника да ги даде /решение № 159 от 07.06.2019 г. по гр. д. № 563/2019 по описа на ВКС, IV г. о. /.

Напротив, в настоящия случай не само, че не се представиха каквито и да е било доказателства да са били поискани по посочените по-горе начини обяснения, но се събраха гласни доказателства, че такива не са искани за процесните дати 10. И 11. Април 2023 г. / виж в тази насока свидетелските показания на М. Н. /

Въз основа на изложеното и установените конкретни обстоятелства в настоящото производство намира, че процедурата по налагане на дисциплинарно наказание не е спазена съобразно изискваният на закона.

Непоискването на обяснения, респективно липсата на покана за изслушване, и то на

обяснения във връзка с процедурата по налагане на дисциплинарно наказание, която преди това да е била сведена до знанието на работника или служителя, е въздигнато от закона в абсолютно отменително основание. Неизвършването на това действие прави незаконно дисциплинарното наказание само на процесуално основание. / Практиката на ВС и ВКС в тази насока е константна- Р. 723/ 1988 г. по гр. д. 585/ 1987 г. на ВС, Р. 678/ 1988 г. по гр. д. № 415/ 1988 г. на ВС и т. н. /.

При това положение и с оглед гореизложеното настоящия съдебен състав намира, че иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ се явява основателен и следва да бъде уважен, още повече, че в развитото се производство изобщо не се установи ищцата да е извършила вмененото й нарушение на трудовата дисциплина, тъй като се доказва, че на същата е било „наредено „ да си ходи повече на работа в О...

Що се касае до иска по чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. с чл. 225, ал. 1 КТ, то съдът счита същия за частично основателен.

Съгласно чл. 225, ал. 1 КТ при незаконно уволнение работникът или служителят има право на обезщетение от работодателя в размер на brutното му трудово възнаграждение за времето, през което е останал без работа поради това уволнение, но за не повече от 6 месеца. Правото на ищеца на обезщетение по чл. 225 от КТ се предпоставя от признаване уволнението за незаконно и неговата отмяна, но в тежест на ищеца е да докаже, че е останал без работа вследствие на уволнението за периода от датата на прекратяване на трудовото правоотношение до настоящия момент. В тази връзка по делото е представен отговор справка от НАП ТД Пловдив, офис Стара Загора, с който се установява, че няма данни за периода от 10.04.2023 г. до 31.12.2023 г. лицето Н. Т. , за осигуряване по трудови правоотношения.

Съгласно представените по делото писмени доказателства, възнаграждението на ищцата, което следва да служи за база за изчисление на обезщетението по чл. 225, ал. 1 КТ, възлиза на 780, 00 лв., като дневното брутно трудово възнаграждение за месец март 2023 г. месеца предхождащ месеца, в който е възникнало основанието за съответното обезщетение, възлиза на 780: 23= 33,91 лв. Такова обезщетение не е изплатено от работодателя на ищцата. Съдът следва да присъди обезщетението от датата на прекратяване на трудовото правоотношение, която дата, установява на 19.04.2023 г. – видно от самата заповед, но и от приложената Справка за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал.5 от КТ за прекратяване на трудово правоотношение на Н. Н. Т., до датата, до която се претендира това обезщетение в исковата молба – 08.09.2023 г., с оглед диспозитивното начало. Размерът на обезщетението по чл. 225, ал. 1 КТ за този период възлиза на, както следва: за месец април – 8 работни дни по 33,91 лв. на ден, т. е. 271,28 лв., за месец от май до август , включително по 780,00 лв. и за месец септември 8 работни дни по 33,91лева на ден, т.е. 271,28 лв. При това положение общият размер на обезщетението по чл. 225, ал. 1 КТ за периода от 19.04.2023 г. до 08.09.2023 г. възлиза на 3 662,56 лв., до който размер иска следва да бъде уважен.

По разноските:

На основание чл. 78, ал. 6 от ГПК вр. с на чл. 1 от Тарифа за ДТ, които се събират от съдилищата по ГПК във вр. с чл. 72, ал. 1 от ГПК следва да бъде осъден ответникът да заплати в полза на Държавата по Бюджета на съдебната власт сумата от 196, 50 лв. държавна такса.

На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 600,00 лв. за каквато сума има доказателства да е платена по делото.

Така мотивиран и на основание чл. 344, ал. 1, т. 1 и т. 3 от КТ и чл. 315, ал. 2 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 051/19.04.2023 г. на Кмета на О., с която на основание чл. 190, ал. 1 т. 2 от КТ е прекратен трудовия договор на ищеца Н. Н. Т. с ЕГН ***** с постоянен адрес ** чрез адв. Р. Д., като незаконосъобразна и ПРИЗНАВА уволнението за незаконно.

ОСЪЖДА О. с ЕИК: 000818086 с адрес пл. Съединение № 1 ,представявана от Ивайло Иванов Крачолов да заплати на Н. Н. Т. с ЕГН ***** с постоянен адрес ** чрез адв. Р. Д., обезщетение в общ размер на 3 662,56 лв., за времето, през което е останала без работа в резултат на незаконно уволнение, считано от 19.04.2023 г. до 08.09.2023 г. , ведно със законната лихва от датата на завеждане на иска 12.09.2023 г. до окончателното изплащане на сумата, като ОТХВЪРЛЯ иска в останалата му част за периода от 10.04.2023 г. до 19.04.2023 г. като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА О. с ЕИК: 000818086 с адрес пл. Съединение № 1 ,представявана от Ивайло Иванов Крачолов да заплати по сметка на РС Чирпан ДТ в размер на 196, 50 лв.

ОСЪЖДА О. с ЕИК: 000818086 с адрес пл. Съединение № 1 ,представявана от Ивайло Иванов Крачолов да заплати на Н. Н. Т. с ЕГН ***** с постоянен адрес ** чрез адв. Р. Д. направените по делото разноски в размер на 600,00 лв. – адвокатско възнаграждение.

Препис от решението да се връчи на страните.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от деня на неговото обявяване- 08.04.2024 г. пред Окръжен съд - Стара Загора.

Съдия при Районен съд – Чирпан: _____